

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5Cpr/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315208280
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5315208280.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Č a d c i sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v pracovno-právnej veci žalobcu: H.. U. C., A.. XX. X. XXXX, W. X. Č.. XXXX, XXX XX X., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisárik, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanému: N. Š. X. X. X. XXX XX X. Č.. XXX, G.E.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Jozefom Pikuliakom, advokátom, Námestie Slobody 58, 022 01 Čadca, v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a určenie, že pracovný pomer trvá takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 26.06.2015, ktorú dala žalovaná žalobcovi, založeného pracovnou zmluvou zo dňa 30.06.2004 je n e p l a t n é .
II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd v Čadci rozsudkom 5Cpr/3/2015-60 zo dňa 20.10.2016 určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 26.06.2015, ktorú dal odporca navrhovateľovi, založeného pracovnou zmluvou zo dňa 30.06.2004 je neplatné, vo zvyšku návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Proti výroku I. podala žalovaná odvolanie, na základe ktorého odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o výrok číslo I. a III. zrušil, výroku II., ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, sa nedotkol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zamestnávateľom žalobcu je v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 569/2003 Z.z. N. X.. V čase, keď bol žalobca zamestnanec a zároveň štatutárny orgán základnej školy, právne úkony za túto základnú školu vo vzťahu k žalobcovi, robila E. X., ako zriaďovateľ školy. V čase, keď už žalobca prestal byť štatutárnym orgánom školy, t.j. po jeho odvolaní z funkcie riaditeľa, právne úkony pracovnoprávných vzťahov, voči jeho osobe, robil priamo zamestnávateľ, nerobila ich v mene zamestnávateľa obec. Žalobca sa žalobou domáhal ochrany svojich práv podľa § 77 Zákonníka práce, pri ktorej neprichádza do úvahy skúmanie naliehavého právneho záujmu, na určení neplatnosti takéhoto právneho úkonu. Odvolací súd nepovažoval za správny právny názor, vyslovený súdom prvého stupňa, že predmetný právny úkon - výpoveď je neplatný, keďže bola daná neoprávneným subjektom a na základe tohto sa súd už nezaoberal ďalšími tvrdeniami žalobcu, ktoré preukazujú neplatnosť právneho úkonu. V ďalšom konaní sa má okresný súd zamerať na posúdenie (ne)existencie splnenia materiálnych, hmotnoprávných podmienok výpovede, ktorej neplatnosti sa žalobca domáha, najmä s prihliadnutím na ním uvedené tvrdenia o nesplnení ponukovej povinnosti žalovaného, voči jeho osobe.

2. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že ide o žalobu podľa § 80c O.s.p., v súčasnosti 137c CSP, keďže pracovný pomer rozviazal niekto, kto nebol účastníkom tohto právneho vzťahu, a tým pádom žalobcovi vzniká právo domáhať sa žalobou na príslušnom súde, aby bolo určené, že toto rozviazanie pracovného pomeru je neplatné. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 26. 6. 2015, že je neplatné, nakoľko má záujem pokračovať v

pracovnom pomere, ak súd určí, že výpoveď je neplatná, vzniká mu nárok aj na finančnú náhradu. Pokiaľ by nedošlo k určeniu neplatnosti skončenia pracovného pomeru, bol by žalobca ukrátený na svojich právach, jeho naliehavý právny záujem spočíva aj v tom, že rozhodnutie v predmetnej veci by malo byť základom pre rozhodnutie o majetkovej či nemajetkovej ujme. Výpoveď z pracovného pomeru je takým právnym úkonom, ktorý sa týka subjektívnych práv žalobcu, a môže negatívne ovplyvniť nielen jeho súkromie, ale hlavne jeho pracovnú pozíciu a možnosť profesionálnej realizácie do budúcnosti. Je zrejmé, že pracovná zmluva je uzatvorená medzi zamestnávateľom E. X. a zamestnancom - žalobcom, pričom výpoveď mu dala N., teda niekto, kto nemal výpoveď dať. S poukazom na rozhodnutie okresného súdu 7Cpr/3/2015, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Žilina 5CoPr/1/2018 je zrejmé, že výpovedný dôvod, tak ako ho uvádza žalovaný, nie je naplnený. Ponuková povinnosť je hmotnoprávna podmienka platnosti výpovede, pričom za vhodnú prácu možno považovať aj takú prácu, pri ktorej sa v plnej miere nevyužíva kvalifikácia zamestnanca a majú preukázané, že zo strany žalovaného k takémuto prerokovaniu, smerom k žalobcovi nedošlo. § 66 Zákonníka práce hovorí, že zamestnancovi, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím, môže dať zamestnávateľ výpoveď len s predchádzajúcim súhlasom príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Zotrávajú na všetkých svojich písomných a ústnych prejavoch, žiadajú návrhu vyhovieť.

3. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol k predbežnému právnomu názoru súdu, že absolútna neplatnosť by bola daná len vtedy, pokiaľ by Zákonník práce spájal s určitou skutočnosťou absolútnu neplatnosť, ak takáto skutočnosť nie je v Zákonníku práce uvedená ako dôvod absolútnej neplatnosti, nie je možné označiť v zmysle pracovnoprávných predpisov takýto právny úkon za absolútne neplatný. Základná škola je zamestnávateľom účastníkov konania, čo vyslovil aj krajský súd a preto je oprávnená konať v pracovnoprávných veciach, ostáva otvorená iba otázka, pokiaľ ide o situáciu v tomto spore, či škola nebola oprávnená konať, napríklad z dôvodu, že žalobca bol štatutárnym zástupcom, teda vo funkcii riaditeľa, vychádzajúc z toho, že existuje právoplatný rozsudok o neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa. Súd vychádza z toho, že v dôsledku existencie tohto rozsudku, základná škola nebola oprávnená urobiť právny úkon výpovede, oprávnená to bola urobiť len obec. Takýto záver však ešte nemôže znamenať, že ide o absolútne neplatný právny úkon, pretože až po právoplatnosti rozhodnutia o odvolaní z funkcie riaditeľa nastal stav, ktorý je základom terajšieho právneho názoru súdu, čo logicky znamená, že tento stav, neexistoval pred dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti z funkcie riaditeľa, čo stavia do iného svetla právny úkon, ktorý urobila základná škola, ako zamestnávateľ. Existujú pravidlá CSP, ktoré sú založené na kontradiktórnosti, na povinnosti tvrdiť, pričom samotný žalobca nič také netvrdil, že by sa jednalo o absolútne neplatný právny úkon a bez tvrdenia nie je možné vytvoriť skutkový základ žaloby, pretože tento vytvára strana konania svojou procesnou aktivitou. Právny názor súdu vychádza zo skutočnosti, ktoré samotná strana konania netvrdila a preto by bol tým prekročený princíp, že súd je viazaný žalobou a tvrdenými skutočnosťami, ktoré nemožno prekročiť, naopak rozhodujúce skutočnosti musia byť výslovne opísané a nestačí odkaz na označený dôkaz. Súd je teda viazaný práve skutkovým stavom, ktorý je vytvorený rozhodujúcimi skutočnosťami, na základe tvrdení strán konania. Neexistuje procesný stav, ktorý by umožňoval na základe rozhodujúcich skutočností a skutkového stavu, vytvoreného v tomto spore, urobiť záver o neplatnosti právneho úkonu. Krajský súd dal pokyn okresnému súdu, aké úkony má urobiť, jedným z nich je podmienka ponuky. Žalobca k tejto skutočnosti uviedol iba odkaz na právnu normu, ktorá hovorí o ponukovej povinnosti, že sa jedná o právnu podmienku, ale neuviedol žiadnu skutočnosť, netvrdil žiadnu skutočnosť, z ktorej by vyplývalo, či existovala nejaká vhodná práca, čiže samotný žalobca nenamieta, že mu bola ponúknutá vhodná práca. Žalobca si teda nesplnil tvrdenia k tomu, že nebola splnená ponuková povinnosť. Neuniesol povinnosť tvrdenia, že existovalo vhodné miesto a teda záver, že žalovaný nesplnil ponukovú povinnosť, keďže vhodné miesto nemal. Ak krajský súd nemal iné argumenty, resp. presnejšie právny názor k skutkovému stavu, z ktorého súd vychádzal, tak v tomto prípade neexistuje dostatočný dôvod, aby okresný súd vychádzal z iného skutkového stavu, do tohto skutkového stavu nie je dôvodné „zapracovať“ rozsudok o odvolaní z funkcie riaditeľa. Neexistuje teda dôvod, že výpoveď je neplatná z dôvodov, ktoré tvrdil žalobca. Iný dôvod uvedený nie je. Žiadal priznať náhradu trov konania.

4. Žalobca súdu predložil tieto dôkazy: pracovnú zmluvu uzatvorenú medzi zamestnávateľom E. X. a zamestnancom - žalobcom zo dňa 30.6.2004, výpoveď z pracovného pomeru od N. Š. X. zo dňa 26. 6. 2015, žiadosť Advokátskej kancelárie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 18.8.2015 adresovanú N. Š.O. Q. X. Y. E. X., z ktorej vyplýva, že žalobca výpoveď z pracovného pomeru považuje za neplatnú, a trvá na tom, že pracovný pomer naďalej trvá a platne neskončil.

5. Žalovaný súdu predložil dôkazy: žiadosť o prerokovanie skončenia pracovného pomeru adresovanú N. Š. Q. X. Základnej organizácii odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy na Slovensku pri ZŠ X. zo dňa 18. 6. 2015, odpoveď Základnej organizácie odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy na Slovensku pri ZŠ X.Č., že berie prerokovanie tejto žiadosti na vedomie, dokument ZŠ X. týkajúci sa pedagogicko-organizačného a materiálno-technického zabezpečenia výchovného vzdelávacieho procesu v školskom roku 2015/2016.

6. Z pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi zamestnávateľom E. X. a zamestnancom - žalobcom zo dňa 30. 6. 2004 súd zistil, že žalobca mal nastúpiť do práce dňa 1.7.2004 na vykonávanie práce: riaditeľ Základnej školy vo X. s vyučovacou povinnosťou, pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú.

7. Z výpovede z pracovného pomeru od Základnej školy X. adresovanej žalobcovi dňa 26. 6. 2015 súd zistil, že ZŠ X. podľa §63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákona číslo 311/2001 Z.z. Zákonníka práce vypovedá pracovný pomer z dôvodu, že prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce, pretože zriaďovateľ ZŠ vo X., obec X., v zastúpení starostkou rozhodnutím zo dňa 8. 6. 2015 vrátane dopĺňujúceho rozhodnutia zo dňa 8. 6. 2015 odvolal žalobcu z funkcie riaditeľa Základnej školy vo X..

8. Zo žiadosti zo dňa 18. 8. 2015 adresovanej žalobcom Základnej škole vo X. a E. X. mal súd preukázané, že žalobca predmetnú výpoveď zo dňa 26. 6. 2015 považuje za neplatnú, trvá na tom, že pracovný pomer naďalej trvá, žiadal oznámiť deň, kedy má nastúpiť do práce.

9. Okresný súd v Čadci rozsudkom 7Cpr/3/2015-92 zo dňa 06.04.2017 rozhodol tak, že určil, že rozhodnutie o odvolaní žalobcu - H. U.Í. C. z funkcie riaditeľa Základnej školy vo X. je neplatné. Krajský súd v Žiline, uznesením 7CoPr/1/2018-126 zo dňa 24.04.2018 rozsudok potvrdil, pričom v odôvodnení konštatoval, že s poukazom na judikatúru NS SR sa považuje odvolanie z funkcie riaditeľa školy za právny úkon v pracovnoprávnej oblasti, ktorého neplatnosť treba posudzovať v zmysle občianskeho práva. Je jednostranným prejavom vôle žalovaného, smerujúcemu k vzniku, zmene, resp. zániku práv, ktoré právne predpisy s týmto prejavom spájajú, napr. rozsudok NS SR 5Cdo/133/2011, NS SR 5Cdo/235/2011, NS SR MCdo/3/2015. Odvolanie z funkcie riaditeľa školy je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 ods. 1 OZ z dôvodu jeho neurčitosti, keďže v odvolaní nebol uvedený deň, ktorým mal byť riaditeľ odvolaný a taktiež neplatný podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom, keďže bol riaditeľ odvolaný na návrhu Rady školy, bez preukázania splnenia zákonných podmienok. Krajský súd v Žiline poukázal na to, že prvoinštančný súd správne pokázal na to, že absolútne neplatný právny úkon nemá za následok vznik, zmenu, alebo zánik práv, alebo povinností, keďže neplatnosť tohto právneho úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lége) a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Z takéhoto úkonu právne následky nenastanú a to ani dodatočným schválením, ani odpadnutím vadnosti prejavu vôle.

10. Súd v dôsledku podstatnej zmeny skutkového stavu - vydaním právoplatného rozsudku Okresného súdu v Čadci sp. zn. 7Cpr/3/2015, nevykonal dôkazy predložené žalovaným: žiadosť o prerokovanie skončenia pracovného pomeru adresovanú Základnou školou vo X. Základnej organizácii odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy na Slovensku pri ZŠ X. zo dňa 18. 6. 2015, odpoveď Základnej organizácie odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy na Slovensku pri ZŠ X., že berie prerokovanie tejto žiadosti na vedomie, dokument ZŠ X. týkajúci sa pedagogicko-organizačného a materiálno-technického zabezpečenia výchovného vzdelávacieho procesu v školskom roku 2015/2016. V danom prípade nebola podaná žaloba o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce, ale podľa § 80 ods. 1 písm. c) O.s.p., teraz § 137d/ CSP, preto nebolo potrebné preukazovať nesplnenie ponukovej povinnosti podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce, ako aj prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov podľa § 74 Zákonníka práce. Súd tieto skutočnosti bližšie rozobral v bodoch číslo : 14-16 rozsudku.

11. Podľa § 137d/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä d) o určení právnej skutočnosti, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 62 (4) Zákonníka práce výpovedná doba zamestnanca, ktorému je daná výpoveď z iných dôvodov ako podľa odseku 3, je najmenej dva mesiace, ak pracovný pomer zamestnanca u zamestnávateľa ku dňu doručenia výpovede trval najmenej jeden rok.

Podľa § 79 (1) Zákonníka práce ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 4 Zákona č. 552/2003 právne úkony za zamestnávateľa voči zamestnancovi, ktorý je štatutárnym orgánom, robí orgán, ktorý ho vymenoval alebo zvolil. Ak je štatutárny orgán vymenovaný prezidentom Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu, robí právne úkony za zamestnávateľa vedúci ústredného orgánu štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrí, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Ak je štatutárny orgán vymenovaný alebo zvolený kolektívnym orgánom podľa osobitného predpisu,¹¹⁾ <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-552>> robí právne úkony jeho predseda alebo iná fyzická osoba týmto orgánom poverená. V ostatných prípadoch robí právne úkony štatutárny orgán nadriadeného orgánu. Ak zamestnávateľ nemá nadriadený orgán, robí právne úkony štatutárny orgán zriaďovateľa. Ak zamestnávateľ nemá nadriadený orgán ani zriaďovateľa, robí právne úkony vedúci ústredného orgánu štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrí.

Podľa § 3 (1) Zákona č. 596/2003 riaditeľa vymenúva na dobu funkčného obdobia a odvoláva zriaďovateľ školy alebo zriaďovateľ školského zariadenia (ďalej len "zriaďovateľ").

12. S prihliadnutím na bod 18/ odôvodnenia uznesenia KS v Žiline 7CoPr/2/2017 zo dňa 31.05.2017, žiadal žalobca konanie prerušiť, do právoplatnosti skončenia veci, vedenej na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 7Cpr/3/2015. Súd jeho žiadosti vyhovel a uznesením 5Cpr/3/2015-104 zo dňa 02.10.2017 konanie prerušil, do právoplatného skončenia veci vedenou pod sp. zn. 7Cpr/3/2015. V návrhu uviedol, že krajský súd v zrušujúcom uznesení konštatoval v bode 18, že v čase keď bol žalobca zamestnanec a zároveň štatutárny orgán ZŠ, právne úkony za túto školu vo vzťahu k žalobcovi robila Obec X. - ako zriaďovateľ školy. Až v čase, keď prestal byť štatutárom školy, t.j. po jeho odvolaní z funkcie riaditeľa, právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch voči jeho osobe robila priamo ZŠ. Na Okresnom súde v Čadci sa pod sp. zn. 7Cpr/3/2015 vedie konanie o neplatnosť rozhodnutia o odvolaní z funkcie riaditeľa školy, pričom okresný súd rozhodol tak, že odvolanie z funkcie riaditeľa školy je neplatné, rozsudok však nenadobudol právoplatnosť. V prípade, ak by súd právoplatne rozhodol o neplatnosti rozhodnutia o odvolaní z funkcie riaditeľa školy, nikdy by nenastali účinky tohto rozhodnutia, nedošlo by k zániku funkcie žalobcu, ako riaditeľa školy, a nebol by naplnený ani výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. d/ Zákonníka práce. V prípade neplatnosti odvolania žalobcu z funkcie riaditeľa školy, by bola oprávnená robiť všetky úkony voči nemu len Obec X., nie základná škola. Taktiež sa vyjadril k hmotnoprávnym podmienkam výpovede. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia, pokiaľ ide o absolútne neplatný právny úkon, na základe ktorého tvrdenia si mal súd vytvoriť skutkový stav. Súd je toho názoru, že práve v tomto návrhu na prerušenie konania, tvrdil žalobca s poukazom na bod 18/ zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline, že v prípade, ak by krajský súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Čadca 7Cpr/3/2015, t.j., že odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa je neplatné, išlo by o neplatný právny úkon, ktorého účinky by nikdy nenastali, nedošlo by k zániku funkcie žalovaného, ako riaditeľa školy. Taktiež sa v tomto návrhu vyjadril aj k ponukovej povinnosti, takže tvrdenia právneho zástupcu žalovanej, že si žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia, je len účelové, navyše, tento návrh na prerušenie konania bol právnomu zástupcovi žalovanej doručený spolu s uznesením o prerušení konania. Proti tomuto uzneseniu o prerušení konania žalovaná nepodala odvolanie, z toho teda vyplýva, že pokiaľ súd prerušil konanie do vyriešenia otázky, ktorá má mať význam pre rozhodnutie súdu, t.j. či odvolanie z funkcie riaditeľa je platné, alebo neplatné, súd považoval túto otázku za dôležitú pre jeho konanie a z tohto dôvodu aj prihliadal na dôležitú zmenu skutkového stavu, po právoplatnosti rozsudku 7Cpr/3/2015.

13. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, § 186 ods. 2 CSP súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán, nemal dôvodnú pochybnosť o ich pravdivosti, keďže zhoda bola potvrdená aj objektívnymi dôkazmi, predloženou pracovnou zmluvou, výpoveďou z pracovného pomeru, žiadosťou, že pracovný pomer naďalej trvá. Za nesporné súd považoval, že pracovná zmluva zo dňa 30. 6. 2004 bola uzatvorená medzi zamestnávateľom Obcou X. a zamestnancom žalobcom s nástupom do práce 1. 7. 2014 na výkon práce riaditeľ ZŠ vo X. s vyučovacou povinnosťou. Dňa 26. 6. 2015 bola žalobcovi doručená výpoveď od Základnej školy X. podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce. Žiadosťou zo dňa 18. 8. 2015 adresovanou ZŠ X. a Obci X.Č. im žalobca oznámil, že výpoveď zo dňa 26. 6. 2015 považuje za neplatnú, a trvá na tom, že pracovný pomer trvá.

14. Pred vydaním zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline 7CoPr/2/2017 zo dňa 31.05.2017 bolo medzi stranami sporné, či ide o žalobu podľa § 77 Zákonníka práce, alebo 137 písm. d/ CSP. Krajský súd v Žiline v bode 19/ zrušujúceho uznesenia konštatoval, že žalobca sa domáhal ochrany svojich práv voči žalovanej, podľa § 77 Zákonníka práce, pri ktorej neprichádza do úvahy skúmanie naliehavého právneho záujmu. Spornými medzi stranami naďalej zostalo, či ide o žalobu podľa § 77 Zákonníka práce, alebo podľa § 80 písm. d) O.s.p., nakoľko navrhovateľ dostal výpoveď od ZŠ, a nie od Obce X., taktiež či existuje naliehavý právny záujem na určení neplatnosti výpovede voči žalovanému. Nakoľko však došlo k podstatnej zmene skutkového stavu, keďže nadobudol právoplatnosť rozsudok OS Čadca 7Cpr/3/2015, ktorým bolo potvrdené, že odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa školy je neplatné, súd dospel k záveru, že nie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, pokiaľ ide o podanie žaloby podľa § 77 Zákonníka práce a v dôsledku toho skúmania splnenia materiálnych, hmotnoprávných podmienok výpovede, keďže krajský súd vyslovil tento svoj právny názor, za situácie, keď nebolo právoplatne rozhodnuté o tom, či odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa školy bolo platné alebo neplatné, a z tohto dôvodu nebolo možné ani posúdiť, kto bol oprávnený dať žalobcovi výpoveď, t.j. či základná škola, alebo Obec X.. Po vydaní právoplatného rozsudku v konaní 7Cpr/3/2015 sa uvedená situácia vyjasnila a súd je aj v tomto konaní viazaný týmto rozsudkom a v zmysle bodu 18/ zrušujúceho uznesenia KS v Žiline 7CoPr/2/2017 má za to, že nakoľko odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa školy bolo absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 ods. 1 a 39 OZ, účinky takéhoto právneho úkonu nikdy nenastali, žalobca naďalej ostal riaditeľom školy, v dôsledku čoho mu výpoveď mohla dať jedine Obec X. a nie Základná škola X., keďže bol naďalej vo funkcii štatutára. Pokiaľ právny zástupca žalovanej namietal, že nemohlo ísť o absolútne neplatný právny úkon, keďže takáto skutočnosť nie je uvedená v Zákonníku práce ako dôvod absolútnej neplatnosti, a preto nie je možné označiť v zmysle pracovnoprávných predpisov takýto právny úkon ako absolútne neplatný, súd vychádzal z odôvodnenia potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Žiline 7CoPr/1/2018, z ktorého vyplýva, že v zmysle platnej judikatúry NS SR sa považuje odvolanie z funkcie riaditeľa školy za právny úkon v pracovnoprávnej oblasti, ktorého neplatnosť treba posudzovať v zmysle občianskeho práva. Samotný krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení poukázal na to, že prvoinštančný súd správne poukázal na to, že absolútne neplatný právny úkon nemá za následok vznik, zmenu, alebo zánik práv, alebo povinností, keďže neplatnosť tohto právneho úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lége) a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Z takéhoto úkonu právne následky nenastanú a to ani dodatočným schválením, ani odpadnutím vadnosti prejavu vôle. Teda tvrdenie právneho zástupcu žalovanej je právne irelevantné.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že pracovná zmluva zo dňa 30. 6. 2004 bola uzatvorená medzi zamestnávateľom - Obec X.Č. a zamestnancom - žalobcom. Výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 26. 6. 2015 bola doručená žalobcovi Základnou školou vo X., podpísaná P. U. O., poverenou vedením Základnej školy X.. Podľa Zákona č. 596/2003 Z.z. § 6 ods. 1 je zriaďovateľom základnej školy obec. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 596/2003 Z.z. riaditeľa vymenúva a odvoláva zriaďovateľ školy. Právne úkony za zamestnávateľa voči zamestnancovi, ktorý je štatutárnym orgánom v zmysle ustanovenia § 4 Zákona č. 552/2003 Z.z., robí orgán, ktorý ho vymenoval, alebo zvolil. Nakoľko výpoveď dala žalobcovi - riaditeľovi školy samotná Základná škola X., súd má zato, že táto výpoveď je neplatná pre rozpor so zákonom, keďže právne úkony za zamestnávateľa voči zamestnancovi, ktorý je štatutárnym orgánom, robí orgán, ktorý ho vymenoval alebo zvolil, t.j. tieto úkony môže vykonávať jedine Obec X., ktorá jediná mohla dať platnú výpoveď riaditeľovi školy, nakoľko je jeho zriaďovateľom, menovala ho do funkcie, a je účastníkom samotnej pracovnej zmluvy.

16. Pracovný pomer v zmysle § 42 ods. 1, 2 Zákonníka práce sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Z toho vyplýva, že žaloba zamestnanca alebo zamestnávateľa na určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce

môže byť úspešná len vtedy, pokiaľ smeruje proti zamestnávateľovi (zamestnancovi), ktorý rozviazal pracovný pomer existujúci medzi účastníkmi konania. Pokiaľ neplatnosť rozviazania pracovného pomeru učinil niekto iný, než účastník pracovnoprávneho vzťahu medzi zamestnancom a zamestnávateľom, nemôže byť predmet sporu podľa ustanovenia § 77 Zákonníka práce. Skutočnosť, že neplatnosť rozviazania pracovného pomeru vykonaného niekým iným, než účastníkom pracovného pomeru, nemôže zamestnanec (zamestnávateľ) uplatniť u súdu žalobou podľa § 77 Zákonníka práce neznamená, že by účastník pracovného pomeru, ktorému bolo takéto rozviazanie pracovného pomeru adresované, nemal vo vzťahu k tomuto právnomu úkonu právo na súdnu ochranu. V zmysle judikátu Najvyššieho súdu SR 7Cdo/120/2015 v prípade, ak rozviazal pracovný pomer medzi zamestnancom a zamestnávateľom niekto, kto nebol účastníkom tohto právneho vzťahu, môže sa zamestnanec (zamestnávateľ) žalobou podľa § 80 písm. c) O.s.p. domáhať, aby bolo určené, že toto rozviazanie pracovného pomeru je neplatné, ak má na takomto určení naliehavý právny záujem. Podľa rozsudkov Najvyššieho súdu ČR spisová značka 21Cdo/487/99, 21Cdo/1057/2006 ak dal zamestnancovi výpoveď z pracovného pomeru niekto, kto nie je jeho zamestnávateľom, ide nepochybne o neplatný právny úkon, zamestnanec má naliehavý právny záujem na určení takejto neplatnosti právneho úkonu vtedy, keby bez tohto určenia bolo ohrozené právo zamestnanca, alebo ak by bez tohto určenia jeho právne postavenie sa stalo neistým.

17. Podanie žaloby podľa § 80 písm. c) O.s.p., teraz § 137 d/ CSP, nie je obmedzené žiadnou lehotou. Pokiaľ nie je takáto žaloba podaná, možno sa otázkou platnosti rozvázovacieho úkonu, v danom prípade výpovede, zaoberať ako otázkou predbežnou v spore o určení trvania pracovného pomeru.

18. Súd má zato, že žalobca v konaní preukázal, naliehavý právny záujem na určení skončenia pracovného pomeru výpoveďou, nakoľko takýmto určovacím petitom možno dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Žalobca má záujem pokračovať v pracovnom pomere, a pri určení neplatnosti výpovede vzniká mu nárok aj na finančnú náhradu za obdobie, kedy pracovať nemohol. Taktiež sa súd stotožňuje s tým, že výpoveď môže ohroziť jeho pracovnú pozíciu a možnosť profesionálnej realizácie do budúcnosti. Z tohto dôvodu súd určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 26. 6. 2015, ktorú dal odporca navrhovateľovi, založeného pracovného zmluvou zo dňa 30. 6. 2004, je neplatné.

19. V danom prípade súd považoval výpoveď za neplatnú, nakoľko v zmysle § 42 Zákonníka práce pracovný pomer môže vzniknúť na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej iba medzi zamestnancom a zamestnávateľom, a podľa § 61 výpoveďou môže skončiť pracovný pomer iba zamestnávateľ alebo zamestnanec. Z toho teda vyplýva, že pracovný pomer ako dvojstranný pracovnoprávny vzťah medzi zamestnávateľom a zamestnancom možno rozviazať výpoveďou len niektorým z účastníkov, a je teda vylúčené, aby pracovný pomer bol rozviazaný tretím subjektom, tak povediac zásahom vyššej moci odlišnej od účastníkov pracovnoprávneho vzťahu. Takáto výpoveď daná tretím subjektom, v danom prípade Základnou školou X., je pre rozpor s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona neplatným právnom úkonom.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko každý z účastníkov v konaní mal polovičný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolanie je možné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Čadca písomne dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.